

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **G. S. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2008 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 5. novembra 2007, sp. zn. 8To/19/2007, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného G. S. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 14. novembra 2006, sp. zn. 5T/281/2002, bol obvinený G. S. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 29. apríla 1998 v Košiciach na H. v úmysle uviesť do omylu uzatvoril s T. v zastúpení ThLic. J. O. zmluvu o zapožičaní finančnej hotovosti vo výške 50 000 DM s termínom vrátenia do šesť mesiacov od podpisu zmluvy a úrokom vo výške 30%, pričom pred uzatvorením zmluvy sa zúčastnené strany dohodli, že tieto finančné prostriedky budú zverené G. S. za účelom ich zhodnotenia, kde pri podpise zmluvy sám ponúkol ako záruku za poskytnutie finančných prostriedkov splatnú zmenku znejúcu na sumu 1 700 000 Sk, pričom však o zhodnotenie finančných prostriedkov sa však obvinený ani nepokúsil, úrok vo výške 145 000 Sk zapožičateľovi síce vyplatil, ale zverené finančné prostriedky si ponechal pre vlastnú potrebu, čím tak T. spôsobil škodu v prepočte 1 037 500 Sk.

Okresný súd Košice I ho za to odsúdil podľa § 250 ods. 4 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 k trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého mu podmienene odložil podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obvinenému G. S. povinnosť nahradiť poškodenej strane, R. v zastúpení Thlic. J. O., vicerektorom, spôsobenú škodu vo výške 1 037 500 Sk.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 5. novembra 2007, sp. zn. 8To/19/2007, odvolanie obvineného G. S. podľa § 256 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený G. S., prostredníctvom obhajcu JUDr. M. K., dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.

Dovolateľ namietal hlavne skutočnosť, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa nikdy nestal. Okresný súd ani odvolací súd nesprávne právne posúdili uzavretú zmluvu a tak nemohli správne zistiť skutkový ako aj právny stav vecí. Z toho vyplýva, že súdy rozhodovali o skutku, ktorý sa nikdy nestal, keďže zmluva o zapožičaní finančných prostriedkov bola uzavretá medzi ním (obvineným) a pánom O., a nie T.. V ďalšom uviedol, že nebol súdom upozornený na zmenu právnej kvalifikácie.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5. novembra 2007, sp. zn. 8To/19/2007, ako aj rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 14. novembra 2007, sp. zn. 5T/281/2002, a prikázal tomuto, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku),

v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku).

Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Z obsahu podaného dovolania je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku obvinený G. S. totiž vidí zjavne v skutkových zisteniach prvostupňového i odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov argumentujúc, že skutok sa stal inak, ako bol ustálený v napadnutom rozsudku.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku celkom zreteľne vyplýva, že dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie, lebo takýto dôvod tu uvedený nie je.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, nie však k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V posudzovanej veci to v konečnom dôsledku znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený G. S. spáchal skutok tak, ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Košice I zo 14. novembra 2007, sp. zn. 5T/281/2002, keďže Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací odvolanie obvineného G. S. ako nedôvodné zamietol.

Skutkovému stavu tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku okresného súdu však zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného G. S. ako trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného G. S. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení tak, ako to namietal v podanom dovolaní, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací so zreteľom na uvedené pre zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolanie obvineného G. S. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. decembra 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Anna Halászová